

كلمة (الله) في اللغة العامية الإسرائيلية
(دراسة نحوية)
המילה "אלוהים" בבטוי בסלנג הישראלי
(עיון תחבירי)

م.م. علي عبد الحمزة لازم
مركز بابل للدراسات التاريخية والحضارية/ جامعة بابل
ali.aljashami@uobabylon.edu.iq

الخلاصة:

كثيرة أسماء الله عند اليهود واستخدامهم لأكثر من تعبير في حياتهم اليومية وخاصة في لغتهم العامية، ولم يقتصر على الكلمات المذكورة في العهد القديم، بل استعاروا الكثير من التعبيرات من الديانات الأخرى بشكل عام والدين الإسلامي على وجه الخصوص، فاستخدموا جميع الألفاظ التي يستخدمها المسلمون وأدخلوها إلى لغتهم اليومية، فأصبحت جزءاً لا يتجزأ من حياتهم اليومية. وأصبحت جزءاً ضرورياً، فلا شك أن كل دين يطمح إلى وجود إله خاص به يوحدتهم، حتى لو كانت أسمائه وصفاته له. وقد وردت أسماء كثيرة لله في كتب اليهود المقدسة منها (الله، إل، أدوناي)، بالإضافة إلى كلمات مستعارة من اللغة العربية مثل (الله، رب).

معظم هذه الكلمات لم تأت منفصلة، بل جاءت على شكل مزيج مكون من كلمتين أو أكثر (تركيبية أو جملة). العناصر الهيكلية (الاسمية والفعلية)، وهي دراسة بناء الجملة من الناحية النحوية وكذلك تحليل جملها النحوية، وأضافنا في نهاية الدراسة ملحقاً إحصائياً لجميع التراكيب والجمل التي ظهرت فيها كلمة الله، وتكمن أهمية البحث إلى تحليل البناء التركيبي النحوي لتلك الألفاظ التي وردت في التركيب أو الجمل التي ورد بها لفظ الإله. بالإضافة إلى أننا بدأنا بحثنا بتعريفات للغة العامية الإسرائيلية وخصائصها والأسباب المؤثرة عليها وفي نهاية البحث أضفنا ملحق إحصائي لجميع التراكيب والجمل التي ورد بها لفظ الإله وختمناها بأهم الاستنتاجات التي توصلنا لها واختتمناها بالاستنتاجات.

الكلمات المفتاحية: العامية الإسرائيلية، الله، سيدي، رب، دراسة نحوية.

The word "God" in Israeli slang
(Syntax study)

Assist. Lect. Ali Abdid al Hamza Lazem
Babylon Center for Historical and Civilization Studies
University of Babylon
ali.aljashami@uobabylon.edu.iq

Abstract

The Jews have many names of God and their use of more than one expression in their daily lives, especially in their colloquial language, and they

were not limited to the words mentioned in the Bible, but rather they borrowed many expressions from other religions in general and the Islamic religion in particular, so they used all the expressions that Muslims use and introduced them into their language every day, and it has become an integral part of their daily life. And it has become a necessary part, for there is no doubt that every religion aspires to have its own deity that unites them, even if its names and attributes belong to it. Many names of God were mentioned in the holy books of the Jews, including (God, El, Adonai), in addition to words borrowed from the Arabic language such as (God, Lord).

Most of these words did not come separately, but came in the form of a combination of two or more words (combination or sentence). Structural elements (nominative and verb), which is the study of sentence structure from the grammatical point of view, as well as the analysis of their grammatical sentences, as well as the analysis of their grammatical sentences.

Key Word: Israeli slang, God, sir, Lord. A grammatical study.

תקציר

ריבוי שמות האלוהים של היהודים ושימושם ביותר מביטויים אחת בחיי היום-יום שלהם, בעיקר בשפתם הסלנג, והם לא הגבילו עצמם למילים המוזכרות בתנ"ך, אלא שאלו את ביטויים מדתות אחרות בכלל ומדת המוסלמים במיוחד, אז הם השתמשו בכל הביטויים בהן השתמשו המוסלמים והכניסו אותן לשפתם היומיומית, והן הפכו לחלק הכרחי, אין ספק שכל דת שואפת לקיומו של אל משלה המאחד אותם, גם אם שמותיו ומאפניו. שמות רבים של אלוהים מוזכרים בספרי הקודש של היהודים, כולל (אלוהים, אל, אדונאי), בנוסף למילים השאולות מהערבית, כגון (אללה, רב). רוב המילים הללו לא באו בנפרד, אלא באו כצירוף של שתי מילים או יותר המרכיבות (צירוף או משפט). אלמנטים מבניים (נומינליים). מילולי, מעין תחביר) וכן ניתוח המשפטים התחביר שלהם, הוספנו בסוף המחקר נספח סטטיסטי לכל המבנים והמשפטים שבהם הופיעה המילה האלוהים, וסיימנו אותו במסקנות.

חשיבות מחקרית

חשיבות המחקר נעוצה בניתוח המבנה התחבירי של אותם ביטויים שהוזכרו בחיבור או במשפטים שבהם הוזכרה המילה "אלוהים" בנוסף, התחלנו את החיפוש שלנו עם הגדרות. לשפת הסלנג הישראלית, מאפייניה והסיבות המשפיעות עליה.

1- המובא :

הכוונה בלשון הסלנג היא הלשון הנהוגה בענייני חיי היום-יום בבתים, ברחובות, בשווקים וכיוצא באלה, מתוך התכנסויות עממיות יומיומיות להשגת צורכי המחיה הנחוצים והיוקרתיים. ונתינה בכל ענייני החיים הבלתי פורמליים. היא מייצגת את המעמד הנמוך ביותר בכל חברה עם המילים והמבנים הפשוטים ביותר. שיטת בניית המשפט בלשון הסלנג שונה ממנו בזו הרהוטה על ידי הכנסת ועיכוב, מחיקה והגדלה ומיזוג מילים זו בזו, מה שמוביל. להתכה של רוב אותיותיה

לפעמים, בנוסף לרמות הפונטיות המובהקות של כל שפת דיבור שלא ניתן להמחיש בכתיבה, ציור או סמל; כי זה אקוסטי גרידא.. ואם נרצה לחקור אותה לעומק מבחינת המבנים המרכיבים אותה, נגלה שאולי היא לא תעמוד בכללי הלשון מבחינה פונטית, תחבירית וסמנטית. בחרנו את המילה (אלוהים) ושימושיה בלשון הסלנג הישראלית, בהסתמך במדגם המחקר על מילון הסלנג המקיף של הסופר רוביק רוזנטל שהוציא בשנת 2006 בירושלים, בו אסף ביטויים דיבוריים. לענות על הצורך הדחוף בהשלמת המילון העברי ומתן תמיכה בלשון המדוברת בישראל במידת השלמות והמודרניות הגדולה ביותר.. כל זה תורם לפיתוח שפת הדיבור הישראלית, מרחיב את תחומיה השונים וכולל את מירב הערכים המילוניים של הלשון הסלנג בישראל. באשר לכותרת המחקר שלנו, אלוהים בסלנג הישראלית, שמות אלו הוכפלו במגוון הכינויים המתייחסים לאל הכול יכול, בהם השתמשו היהודים בביטוייהם היומיומיים, והם לא קיצרו לשם אחד, והוא בא בנוסף לתכונות המיוחסות לאלוהים, אז הוא יצר קומפוזיציה בעלת משמעות חדשה. תוך הקפדה על נוסחה אחת, והחשובה מבין השמות הללו, אנו מזכירים אותם (אל - אלוהים - אדוני - אללה - רב).

1 - הגדרה והשרשה של סלנג.

למונח סלנג הרבה הגדרות, האטימולוגיה של המילה "סלנג" (Slang), או בעברית "עֲגָה", איננה מוסכמת וחד משמעית מביא השערות שונות להתפתחות המילה ולמקורה: יש המשייכים את המילה סלנג למילה "Sling" ("קלע", "השליך"), שעד היום משמשת בביטויים הקשורים לביטוי הצבאי "sling the bat", כלומר "דיבר בשפה המקומית"; אחרים תייחסים אליה כאל "סירוס" אנגלי של המילה "Lange" "לשון" הצרפתית, או כאל עירוב וקיצור של צירופים כמו (Beggars' language) שפת הקבצנים, ישנן הגדרות שונות ל"סלנג" מצטט מדבריו של הבלשן פאול רוברטס'סאמר על הסלנג כי הוא "אחד מן הדברים שכל אחד מזהה, אך אינו יכול להגדיר", וטוען כי חוקרים רבים נמנעים מהגדרתו ומסתפקים בהצגת מאפייניו (1). הסלנג הוא דיבור המוני, מלה או צירוף מלים שנוצרו לעת מצוא על ידי חוג מסוים (בחברה) נוער, חיילים, אנשי מחתרת וכדומה (וקנו להם מהלכים לפעמים גם בחוגים עממיים רחבים יותר (2)).

משה יהלום מגדיר את הסלנג ב: "סלנג הוא אוסף של מילים 'ממזירות' שהתגבשו ללשון התקנית ו'מקלקלות' את רהיטות הלשון וצחות ההבעה". הסלנג הוא, למען האמת, ערש לידתן של מילים חדשות, מעין כור-היתוך שבו עוברות מילים חדשות ונבחנו זמן מה, בשולי הלשון הקנונית, עד 'להחלטה' אם לאמצן או לדחות. חלק גדול מאוצר המילים של כל לשון נבע ממאגר הסלנג שלה, במשך ההיסטוריה. כך גם בעברית (3).

לפיכך, אפשר לראות שבעבר נחשב הסלנג לשון וולגרית וקלוקלת, אולם כיום מקובל לתאר אותו כסוג של משלב, כלומר כתת-לשון המשמשת את הדוברים מתוך בחירה (4). סלנג הוא הלשון הנהוגה בעניינים רגילים, מתקיימת שיחה יומיומית בה, כלומר: "שפת הדיבור בה אנו משתמשים בעניינינו היומיומיים הרגילים, בה מתקיימת שיחתנו היומיומית, כלומר היא הלשון משתמשים במונחי סלנג בה (5). והוא מוגדר כך: "השפה שהדובר משמיע בדעתו, מבלי להגביל את עצמו לפקדים או לחוקים, אלא הוא מדבר בהשפעת מה ששמע מהסובבים אותו מאז שנעשה מודע ונשמע, ושפה זו היא. השפה של הציבור הרחב בה הם מתקשרים ומתווכחים בכל ענייני חייהם" (6).

הוא ידוע גם בתור הניב המדובר בעידן הנוכחי שלנו שיורד תקנית, המדובר בעידן הרהיטות הספונטנית והדיאלקטים שלו, או שעבר שינויים רבים לאחר שאנשים התערבבו עם אחרים, כי שפת התקשורת היומיומית בפרוזה היא נתון לטעויות, בניגוד לשפה התקנית⁽¹⁾.

2- מאפיינים של הסלנג :

כלומר לפי התכונות המצויות בו או הנעדות ממנו: א. סלנג הוא שימוש לשון מתחת לרמת הסגנון הניטרלית. ב. סלנג טיפוסי לנסיבות לא פורמליות. ג. סלנג טיפוסי ללשון מדוברת. ד. סלנג מצוי במילים, לא בדקדוק. ה. סלנג איננו דיאלקט. ו. סלנג איננו ניבול־פה. ז. סלנג איננו משלב. ח. סלנג איננו קאנט, ארגו או ז'רגון. ט. סלנג הוא יצרני. י. סלנג הוא לעתים קרובות קצר־חיים. כ. סלנג הוא לעתים קרובות מודע. ל. סלנג משויך לקבוצה. נ. סלנג הוא עתיק. (א¹)

3- גורמים המשפיעים על סלנג.

הסיבות המניעות את דוברי העברית לשאול מילים מהלשונות הזרות. בעברית החדשה שאילת מילים תלויה בשלושה היבטים, בלשני, היסטורי וחברתי. רוביק רוזנטל 2006 קובע כי קליטת הלעז בעברית הישראלית העכשווית קשורה בסיבות שונות: הסלנג אינו מוגבל בחוקים כמו השפה התקנית, וזה מאפשר חדירת מילים רבות לעברית הישראלית; השפעת קבוצות שונות בחברה הישראלית כמו, למשל, אנשים מתחום הבידור, הפוליטיקה וכו'; ורצון של אנשים שעלו לישראל מארץ זרה לשמור קשר עם ארץ המוצא.⁽²⁾

ישנם כמה גורמים אשר תורמים להתפתחות הסלנג ולשימוש בו:

- גורמים חברתיים: חברות סגורות נוטות לפתח מעין "לשון סתרים" מיוחדת להן. הסלנג מתפתח ביתר טבעיות בחברות כאלה, בעיקר של צעירים: תלמידים, חיילים בצבא, תנועות נוער, אגודות ספורט ועוד. התפתחותו קשורה גם למקומות גיאוגרפיים – וכך הוא מקבל צביון מקומי. מסבירה כי הסלנג נוצר בעיקר ע"י בני נוער, חיילים, סטודנטים וכד' אך היא מוסיפה שהוא חודר גם לשכבות חברתיות אחרות⁽³⁾.
- גורמים לשוניות - הערבית והעברית שתיהן שפות שמיות, דומות במבנהן, אך קיימים הבדלים ביניהן בתהליך ההתפתחות. אליעזר בן יהודה העדיף בחידוש מילים את השפות השמיות על לשונות אירופה. על כך אומרת מלכה מוצ'ניק: 'בן יהודה יצק את השורשים השמיים למשקלים עבריים, וכך התאים את המילים לתצורה המקובלת בלשון העברית. הוא השתדל להימנע מיצירת מילים בתבניות האופייניות ללשונות אירופה, ולכן המיר מילים הבנויות מצירוף בסיסים במילים חדשות, דוגמת עיתון) במקום מכתב עתי(מילון) במקום ספר מילים(ועירייה) במקום בית מועצת העיר(.' משה פיאמנטה: ציין כי בחידושו בהשפעת הערבית פעל אליעזר בן יהודה בשלושה כיוונים: העתקת שורשים, תרגומי שאילה ושאילת משקל וצורת⁽⁴⁾.
- הגורם הפסלוגי:

הרצון להתבטא בחופשיות וביצירתיות, להתענג על המילה האסורה, לחסוך במאמץ הדיבור ולהיות קצר וקולע, להרגיש חלק מחברה סגורה ואולי גם לקרוא תגר על הממסד⁽⁵⁾.

4- המבנים התחביריים שלביטויי הסלנג שהגיעה בה המילה (האלוהים):

בכל לשון בתקופה מסוימת יש דגמים נתונים של משפטים כלומר: טיפוסי משפטים הבנויים מתבניות דקדוקיות מסוימות המצטרפות זו לזו ויוצרות משפט – דגמים שלפי כל אחד מהם

יכולים דוברי הלשון לבנות אינסוף משפטי המוסדים תכנים מתכנים שונים(ע). בנושא זה עוסק בבנייה המבנית של משפטים שבהם מופיעה המילה "אלוהים" וממה היא מורכבת, לפי הנאמר במדגם המחקר ובהופעת ביטויים המציינים את האל בסלנג הישראלי. יש לחלק את המשפטים שבהם משתמשים במילה "אלוהים" ל:

1- הצירוף שמני:

הוא הצירוף שגרעינו הוא שם (ע). וכל קטגוריה עשויה להיות גרעין של צירוף (צירוף פועלי, צירוף שמני, צירוף יחס). מרכיבי הצירוף האחרים, לבד הגרעין, הם משלימים, ולרוב המשלימים הם צירופים שמניים(ע). הצירוף השמני בשלמותו, ולא הרכיב הראשון בלבד, ממלא את תפקיד חלק המשפט (נושא, נושא שמני, מושא או תיאור). הצירוף השמני יכול להיות בן שני רכיבים או יותר. (ע) לדוגמה:

1- [שם עצם + שם עצם]

באב אללה. (ע)

דחיל אללה. (ע)

יאללה יאללה. (ע)

מהומת אלוהים. (ע)

2- [שם עצם + כינוי קניין + שם עצם]

סגן של אלוהים. (ע)

צירוף פועלי :

הצירוף הפועלי הוא צירוף שגרעין שלו הוא פועל וזהו הרכיב החשוב ביותר במשפט, כיוון שהוא מכיל את יסוד הזמן של המשפט, הפועל יכול להיות כל צורה של פועל באחד הזמנים, עבר, הווה, עתיד או בדרך הציווי (ע). הצירוף הפועלי נחשב כחלק מרכזי בלימוד התחביר מכמה סיבות:

- א. הפועל שנכלל בצירוף פועלי קובע מה הוא המרכיב ההכרחי להשלים את המשפט.
- ב. מעמדו המרכזי של הפועל בתחביר נובע ממקומו המרכזי במשפט, וכל מרכיבי המשפט האחרים מתקבצים סביבו.
- ג. הצירוף הפועלי מספק מידע חשוב בנוגע למקרה המתואר במשפט, כגון: זמן התרחשות, סיום המקרה, אפשרות או אי אפשרות המקרה (ע). לא מצאנו דוגמות.

המשפט הפועלי : משפט פשוט:

הוא משפט שמתהווה משני חלקים עיקריים הם נושא ונושא, והוא חייב לכלול בין חלקיו רק נושא אחד ונושא אחד (ע) לדוגמא:

1- [שם עצם + פועל (נושא)]

אלוהים יודע. (ע)

אלוהים ישמור. (ע)

אללה יוסתור. (ע)

אללה ירחמו. (ע)

יאללה תראות. (ע)

5- צירוף יחס

מילת היחס היא לתמיד תבוא בתחילת צירוף היחס, ובדרך כלל תבוא לפני צירוף שמני. במשפטים, צירוף היחס נמצא מחוץ למבנה הצירוף השמני, ואינו תלוי באיזה צירוף שמני מסוים. עם זאת, צירוף יחס יכול להיות בתוך מבנה הצירוף השמני, גם הוא מתאר את הצירוף השמני ומספק מידע נוסף עליו. ניתן להגדיר את צירוף היחס ב: צירוף שיש בראשו מילת יחס ושם אחריה, כלומר הגרעין שלו הוא מילת היחס, מילת היחס יכולה להיות חבורה (בגובה העיניים) או רודה (על הכוונת) ('). לדוגמה:

1- [מילת היחס + שם עצם + שם עצם]

בחיאת אללה. (')

בחיאת רבק. (')

עלא באב אללה. (')

2- מילת קריא (מהערבית) + שם עצם

יא אללה. (')

יא ראב. (')

יאללה ביי. (')

3- מילת היחס + שם עצם

לאללה. (')

מן אללה. (')

4- מילת היחס + שם עצם + כינוי קניין + מילת יחס + שם עצם

מהפה שלו לאלוהים. (')

קורפוס עבודת המחקר

שמות האל שהוזכרו לפי מה שנספר במילוננו המקיף של הסופר רוביק רוזנטל בשנת 2006, ירושלים:

- 1- **איאתולות** : כינוי גנאי למנהיגי דת חרדיים : היא מהפרסית : איתולה (כהן דת שיעי) (איה الله) (')
- 2- **אין לו אלוהים** : הוא פועל ללא מעצורים מוסריים : " אין לו אלוהים " הוא ידרוך על אחד היא :מהידיש (').
- 3- **אינשאללה** : ביטוי של שמחה ותקווה : " מן הערבית : אן- שאא-אללאה (ان شاء الله) (אם ירצה אלוהים) (').
- 4- **אלוהי** : נפלא , משובח" יש לך גוף מהמם שאפשר למות עליו , אתה פשוט משגע ממש אלוהי " מאנגלית : divine (').
- 5- **אלוהים אדירים** : קריאת התרגשות כעס או בהלה , היא מהאנגלית : God Almighty , בהשפעת המקרא: ((מי יצילנו מיד האלוהים האדירים האלה ?)) (שמואל א"ד, 8) (').
- 6- **אלוהים גדול** : הבעיות יפתרו בסופו של דבר, וגם היא משמשת הערבית : אלאה כביר (الله كبير) (').
- 7- **אלוהים יודע** :אש אינו יודע: היא מהאנגלית : God knows , וכך מהידיש (').
- 8- **אלוהים ישמור** :קריאת חרדה : "אני בתוך החדר ואני שומע צעקות וקללות בין המשטרות , אלוהים ישמור מה שהיה שם " מהידיש וגם מרוסית (').

- 9- **אללה**: תגובת כעס או פליא: "אללה מקום ראשון" היא מהערבית: אלה (אלוהים) (الله) °()
- 10- **אללה יוסתור**: ביטוי חרדה: היא מהערבית: אלה יסתר (الله يستتر) °()
- 11- **אללה ירחמו**: הלך לעולמו: "מי יודע לאיזה ידיים נפלה": היא מהערבית: אללה ירחמה (الله يرحمه) הביטוי הפרסם בעקבות פרשת הטבח בכפר קאסם °()
- 12- **באב אללה**: מקום נידח: קיצור של עלא באב אללה היא מהערבית: (باب الله) °()
- 13- **בחיאת אללה**: לשון שבועה: בחיאת אלה (אני נשבע) בחיי אלוהים: מהערבית: (بحياة الله) °()
- 14- **בחיאת רבק**: באמת, בחיך (נאמר בדרך כלל בכעס): בחיאת רבק, בחיי אלוהיך (מהערבית: (بحياة ربك) °()
- 15- **בחי אדוני**: אני נשבע °()
- 16- **בחי אלוהים בספר התורה**: אני נשבע: "אבא, לא עשיתי שום דבר, בחיי ארוני בספר התורה" °()
- 17- **דחיל אללה**: בקשה תוך נזיפה: "אין לי נגדם, אבל דחיל אללה מהערבית: (دخيل الله) °()
- 18- **דחיל רבק**: בקשה בטון כעוס: "דחיל רבאק מי הארכיטקט? מהערבית: דחיל רבכ (دخيل ربك) (תן לי להיות אורח של אלוהיך) °()
- 19- **וואללה**: סמן שיח: "וואללה הרבה זמן לא כתבתי פה אבל ואללה יצא לי לבוא לבקר כמה פעמים בקבר" מהערבית: וולה (באלוהים, נוסח שבועה: ו+ אלה) (والله) °()
- 20- **יא אללה**: 1- פנייה נרגזת: "יא אללה (ياالله) תראה בן אדם, מאיפה באת? 2- קריאת התפעלות או תדהמה: "הסלט הזה אכן פשוט מאוד, אבל יא אללה כמה טעם" °()
- 21- **יא אללה שלך**: פנייה נרגזת ביותר "ציון רודף אחרי וצועק, תיררגע כבר, יא אללה שלך" °()
- 22- **יא ראב**: קריאת התרגשות: אח יא ראב / אח יא וול / וול / מהערבית: יא רב (يا رب) °()
- 23- **יאללה**: 1- קראת זירוז ועירוד: 2- קריאת בוז ודחייה °()
- 24- **יאללה ביי**: ברכת פריה: "אם זה גמור, תאמרי לבחור, אמרת שדי, אז יאללה ביי, חיבור: יאללה+ ביי (הוי+ אלהים) °()
- 25- **יאללה יאללה**: 1- עידור נמרץ: "יאללה יאללה, כפיים, לא עוצים באלפיים, על הקצב בינתיים כל הלילה לרקוד" (ياالله ياالله) °()
- 26- **יאללה תראות**: ברכת פרידה: יאללה+קצור של "להתראות" °()
- 27- **יש אלוהים**: 1- קריאת שמחה בעקבות הצלחה 2- יש תקווה °()
- 28- **לא וואללה**: תגובת התפעלות (נאמרת לעיתים באירוניה) (لا والله) °()
- 29- **לאללה**: מאור: שמו לי המון חריף, אבל זה טעים לאללה "מהערבית: לאלה (الله) °()
- 30- **מהומת אלוהים**: התרגשות גדולה, התפרעות °()
- 31- **מהפה של אלוהים**: הלוואי שמה שהוא אומר יתגשם, מהידיש, וכך בלדינו וגרמנית °()
- 32- **מן אללה**: מה שקרה אינו בשליטתנו: "רוב האנשים... חושבים שזה בא מן אללה, ותולים זאת בגנטיקה ובבעיות סביבתיות" ערבית: מן אלה (من الله) (מאלוהים) °()
- 33- **סגן של אלוהים**: זוכה או מבקש הככרת חשיבות עצמית מוגזמת °()

٣٤- **עלא באב אללה** : יהיה מה שיהיה: ערבית : עלא באב אלה (עלי باب الله) לשער האלוהים , משמש למצב שבו אדם הולך ואינו יונו יוע לאן (7).

המסכנות

- 1- סלנג הפכה לתופעה אוניברסלית שאינה קשורה לשפה אחת, אבל זה הפכה לתופעה כללית שמתפצלת מכל שפות העולם ותופסת חלק גדול מהשיח של קבוצות שונות של חברות.
- 2- דוברי לשון הסלנג שנוצרה משפה זו, המקבילה והמתאימה לשון הקלאסית, או מה שמכונה השפה הקלאסית, בכמות ובאיכות.
- 3- לשון הסלנג לא דבקה בכללים וחוקי השפה, אלא הופיעה בקרב קבוצות החברה השונות דרך הצורך באוצר מילים ומונחים העונים על צרכים אלו.
- 4- לשון הסלנג בעברית לא דבקה בשם מאוחד לאלוהים, אלא שינתה את המגוון של אותם שמות שניתנו לה והתקינו מונחים המציינים את האני האלוהי שלהם.
- 5- היהודים לא הסתפקו בביטויים שהופיעו בעדות האל, אלא הם שאלו ביטויים מיוחדים מעמים אחרים, כולל ביטויים ספציפיים למוסלמים ערבים, כמו אלוהים , רב .
- 6- הם שאלו ביטויים מיוחדים משפות אחרות, כמו הערבית אנגלית, גרמנית ויידיש, בנוסף ללאדינו.
- 7- מצאנו בסטטיסטיקה שלנו הכי הרבה ביטויים שמצביעים על אלוהים, אז המילה (אללה) הייתה במקום הראשון שאולה מהלשון הערבית, אחר כך באה האלוהים , שקשורה לקריאה של היהודים.
- 8- ביטויים בערבית תופסים את המקום הראשון בביטויים של אלוהים, כולל אללה ורב .

שולי המחקר :

- 2 . גאיה ערוסי, הסלנג הפנימייתי בכפר גלים, 2017 , "גלים", חוף הכרמל , עמ 3 .
- 3 (אבן שושן, אברהם, המלון החדש, הוצאת קרית-ספר, ירושלים, 1981 , כרך 4, עמ 1807) .
- 4 חאמד מרהון חמד אלוואלי , תפקיד הסלנג הישראלי בטרמינולוגיה הפוליטית , 2015 , אוניברסיטת בגדאד , תואר "דוקטור , עמ 13]
- 5 מרעי, עבד אלרחמן , דרכי שילוב הערבית בסלנג הישראלי, הד האולפן החדש , גילון 100, 2013 , 120 .
- 6 ואפי , עלי עבד الواحد (1941) . اللهجات العامية الحديثة , مجلة الرسالة , السنة (9) العدد (420) صفحة 19 .
- 7 طلب , أحمد (1997) . أثر استعمال العامية في التدريس , بحوث ندوة ظاهرة الضعف اللغوي في المرحلة الجامعية , المجلد (1) , الرياض : مكتبة الملك فهد الوطنية , صفحة 309 .
- 8 كريمة أوشيش , التداخل اللغوي في اللغة العربية , رسالة لنيل شهادة الماجستير , 2004-2003 ص 42 .
- 9 ניסון ,נצר , עברית בג"נס דמיותו של הסלנג העברי , ירושלים , 2007, עמ, 27.
- 10 עבד אלרחמן מרעי 2013 , לדרכי שילוב העברית בסלנג הישראלי , הד האולפן ,גיליון 100,חרוף 2013, עמ 120 .
- 11 גאיה ערוסי, הסלנג הפנימייתי בכפר גלים, 2017 , "גלים", חוף הכרמל , עמ 3 .
- 12 עבד אלרחמן מרעי 2013 , לדרכי שילוב העברית בסלנג הישראלי , הד האולפן ,גיליון 100,חרוף 2013, עמ 122 .
- 13 פרוכטמן מאיה, 2005, העברית שלנו העברית המדוברת ,מתוך קדם הקונגרס ה- 14 , ירושלים, עמ 7].
- 14 [רינה בן שחר1990: 113]
- 15 [אריה ווהל, 2001: 198]
- 16 [אסתר בורכובסקי ובר אבא , 2001: 38]

- ١٧ [רות בורשטיין 2011: 273]
 ١٨ [שם , עם 32]
 ١٩ [שם , עם 77]
 ٢٠ [שם , עם 159]
 ٢١ [שם , עם 209]
 ٢٢ [שם , עם 209]
 ٢٣ [דורית רביד , 1997: 46].
 ٢٤ [חאמד , מרהון חמד, 200: 2015]
 ٢٥ [חאמד , מרהון חמד, 203: 2015]
 ٢٦ [שם , עם 20]
 ٢٧ [שם , עם 20]
 ٢٨ [שם , עם 21]
 ٢٩ [שם , עם 21]
 ٣٠ [שם , עם 159]
 ٣١ [חאמד, מרהון חמד , 201: 2015]
 ٣٢ [שם , עם 40]
 ٣٣ [שם , עם 40]
 ٣٤ [שם , עם 280]
 ٣٥ [שם , עם 158]
 ٣٦ [שם , עם 158]
 ٣٧ [שם , עם 159]
 ٣٨ [שם , עם 191]
 ٣٦ [שם , עם 222]
 ٤٠ [שם , עם 209]
 ٤١ [רוביק רוזנטל , 2006 , עם 11]
 ٤٢ [רוביק רוזנטל , 2006 , עם 5]
 ٤٣ [רוביק רוזנטל , 2006 , עם 17]
 ٤٤ [רוביק רוזנטל , 2006 , עם 20]
 ٤٥ [רוביק רוזנטל , 2006 , עם 20]
 ٤٦ [רוביק רוזנטל , 2006 , עם 20]
 ٤٧ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 20]
 ٤٨ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 20]
 ٤٩ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 20-21]
 ٥٠ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 21]
 ٥١ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 21]
 ٥٢ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 32]
 ٥٣ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 40]
 ٥٤ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 40]
 ٥٥ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 40]
 ٥٦ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 40]
 ٥٧ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 77]
 ٥٨ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 78]
 ٥٩ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 116]
 ٦٠ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 158]
 ٦١ [رוביק רוזنتل , 2006 , עם 158]

- ٦٢ [روبيك روزنتل ، 2006 ، عم 158]
 ٦٣ [روبيك روزنتل ، 2006 ، عم 158]
 ٦٤ [روبيك روزنتل ، 2006 ، عم 159]
 ٦٥ [روبيك روزنتل ، 2006 ، عم 159]
 ٦٦ [روبيك روزنتل ، 2006 ، عم 159]
 ٦٧ [روبيك روزنتل ، 2006 ، عم 169]
 ٦٨ [روبيك روزنتل ، 2006 ، عم 186]
 ٦٩ [روبيك روزنتل ، 2006 ، عم 191]
 ٧٠ [روبيك روزنتل ، 2006 ، عم 209]
 ٧١ [روبيك روزنتل ، 2006 ، عم 209]
 ٧٢ [روبيك روزنتل ، 2006 ، عم 222]
 ٧٣ [روبيك روزنتل ، 2006 ، عم 254]
 ٧٤ [روبيك روزنتل ، 2006 ، عم 280]

فولوجرافيا

- ابن شوشن، أبراهام، الملون الحادش، הוצאת קרית-ספר, ירושלים, כרך 4, 1981.
- אריה ווהל, קריאת- תיאוריה ומעשה: לומדים ומלמדים אוריינות, כרך ב, האוניברסיטה הפתוחה, תל-אביב 2001.
- בורכובסקי ובר- אבא, אסתר: תחביר העברית המדוברת, פרקים במחקרה, בתחבירה ובדרכי הבעתה, ירושלים, מוסד ביאליק, 2001.
- גאיה ערוסי, הסלנג הפנימייתי בכפר גלים, "גלים", חוף הכרמל 2017.
- האמד מרהון חמד אלוואלי, תפקיד הסלנג הישראלי בטרמינולוגיה הפוליטית, אוניברסיטת בגדאד, תואר "דוקטור", 2015.
- מרעי, עבד אלרחמן, דרכי שילוב הערבית בסלנג הישראלי, הד האלולפן החדש, גילון 100, 2013.
- ניסון, נצר, עברית בג"נס דמיותו של הסלנג העברי, ירושלים, 2007.
- פרוכטמן, מאיה, העברית שלנו העברית המדוברת, מתוך קדם הקונגרס ה-14, ירושלים, 2005.
- רוביק רוזנטל, מילון הסלנג המקיף, הוצאה לאור כתר, ירושלים, מהדור רביעית, 2006.
- רות בורשטיין, סוגיות בהוראת הלשון, בתוך: ילקוט לשון, מבחר מאמרים בעברית החדשה ובהוראת הלשון, הוצאת מכון מופ"ת, 2011.
- רינה בן שחר, סגנון הסיפורת, הלשון, הסגנון ולשון הספרות, יחידה 9-10, האוניברסיטה הפתוחה, תל אביב, 1990.
- أوشيش, كريمة, التداخل اللغوي في اللغة العربية, رسالة لنيل شهادة الماجستير, ٢٠٠٣-٢٠٠٤.
- وافي, علي عبد الواحد. اللهجات العامية الحديثة, مجلة الرسالة, السنة (٩) العدد (٤٢٠), ١٩٤١.
- طلب, أحمد, أثر استعمال العامية في التدريس, بحوث ندوة ظاهرة الضعف اللغوي في المرحلة الجامعية, المجلد (١), الرياض: مكتبة الملك فهد الوطنية. ١٩٩٧.
- Oshish, Karima, Linguistic Intertwining in the Arabic Language, a thesis for obtaining a master's degree, 2003-2004
- Wafi, Ali Abdel Wahid (1941). Modern Colloquial Dialects, Al-Risala Magazine, Sunnah (9), Issue (420).
- Talab, Ahmed (1997). The impact of colloquial use in teaching, Research Symposium on the Phenomenon of Linguistic Weakness at the University Level, Volume (1), Riyadh: King Fahd National Library.